

Metinė konkurencijos politikos ataskaita

2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl metinės ES konkurencijos politikos ataskaitos (2012/2306(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) ir ypač į jos 101, 102 ir 107 straipsnius;
- atsižvelgdamas į Komisijos 2011 m. konkurencijos politikos ataskaitą (COM(2012)0253) ir kartu su ja pateiktą Komisijos tarnybų darbinį dokumentą (SWD(2012)0141),
- atsižvelgdamas į 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo¹,
- atsižvelgdamas į 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (EB Susijungimų reglamentas)²,
- atsižvelgdamas į 2008 m. spalio 13 d. Komisijos komunikatą „Valstybės pagalbos taisyklių taikymas finansų įstaigoms skirtoms priemonėms dėl dabartinės pasaulinės finansų krizės“³ (Bankų komunikatas),
- atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 5 d. Komisijos komunikatą „Finansų įstaigų kapitalo atkūrimas esant dabartinei finansų krizei: pagalbos apribojimas iki mažiausios būtinos sumos ir apsaugos priemonės nuo netinkamo konkurencijos iškraipymo“⁴ (Rekapitalizavimo komunikatas),
- atsižvelgdamas į 2009 m. vasario 25 d. Komisijos komunikatą dėl sumažėjusios vertės turto tvarkymo Bendrijos bankų sektoriuje⁵ (Sumažėjusios vertės turto komunikatas),
- atsižvelgdamas į 2009 m. liepos 23 d. Komisijos komunikatą dėl finansų sektoriaus gyvybingumo atkūrimo ir restruktūrizavimo priemonių vertinimo pagal valstybės pagalbos taisykles dabartinės krizės sąlygomis⁶ (Restruktūrizavimo komunikatas),
- atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 17 d. Komisijos komunikatą „Bendrijos laikinoji valstybės pagalbos priemonių sistema siekiant padidinti galimybes gauti finansavimą dabartinės finansų ir ekonomikos krizės sąlygomis“⁷ (pirminė Laikinoji sistema),
- atsižvelgdamas į 2010 m. gruodžio 1 d. Komisijos komunikatą „Sąjungos laikinosios valstybės pagalbos priemonių sistemos siekiant padidinti galimybes gauti finansavimą dabartinės finansų ir ekonomikos krizės sąlygomis pakeitimas“⁸ (naujoji Laikinoji sistema, kuris nebetaikomas nuo 2010 m. gruodžio 31 d.),
- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 2 d. galutinę aukšto lygio ekspertų grupės ataskaitą dėl

¹ OL L 1, 2003 1 4, p. 1.

² OL L 24, 2004 1 29, p. 1.

³ OL C 270, 2008 10 25, p. 8.

⁴ OL C 10, 2009 1 15, p. 2.

⁵ OL C 72, 2009 3 26, p. 1.

⁶ OL C 195, 2009 8 19, p. 9.

⁷ OL C 16, 2009 1 22, p. 1.

⁸ OL C 6, 2011 1 11, p. 5.

ES bankininkystės sektoriaus struktūros reformos¹,

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl Europos Sąjungos valstybės pagalbos taisyklių taikymo kompensacijai už visuotinės ekonominės svarbos paslaugų teikimą²,
- atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimą dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 106 straipsnio 2 dalies taikymo valstybės pagalbai, kompensacijos už viešąją paslaugą forma skiriamai tam tikroms įmonėms, kurioms pavesta teikti visuotinės ekonominės svarbos paslaugas³,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Europos Sąjungos bendrosios nuostatos dėl valstybės pagalbos kompensacijos už viešąją paslaugą forma (2011 m.)“⁴,
- atsižvelgdamas į 2012 m. balandžio 25 d. Komisijos reglamentą (ES) Nr. 360/2012 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai, skiriamai visuotinės ekonominės svarbos paslaugas teikiančioms įmonėms⁵,
- atsižvelgdamas į Parlamento užsakymu atliktą 2011 m. birželio mėn. tyrimą „Valstybės pagalba. Finansų sektoriui dėl krizės taikomos taisyklės ir realioji ekonomika“⁶,
- atsižvelgdamas į Parlamento užsakymu atliktą 2012 m. birželio mėn. tyrimą „Kolektyviniai ieškiniai dėl antimonopolinių taisyklių pažeidimo“⁷,
- atsižvelgdamas į Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Viešos konsultacijos. Vieninga Europos kolektyvinių ieškinių koncepcija“ (SEC(2011)0173),
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „ES valstybės pagalbos modernizavimas“ (COM(2012)0209),
- atsižvelgdamas į Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 15/2011 „Ar Komisijos procedūros užtikrina veiksmingą valstybės pagalbos kontrolę?“,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Tam tikrų valstybės pagalbos priemonių, susijusių su šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistema po 2012 m., gairės“ (toliau – apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos gairės)⁸,
- atsižvelgdamas į 2010 m. lapkričio 20 d. pagrindų susitarimą dėl Europos Parlamento ir Europos Komisijos santykių⁹(toliau – pagrindų susitarimas), ypač į jo 12¹⁰ ir 16¹ punktus,

¹ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/report_en.pdf

² OL C 8, 2012 1 11, p. 4.

³ OL L 7, 2012 1 11, p. 3.

⁴ OL C 8, 2012 1 11, p. 15.

⁵ OL L 114, 2012 4 26, p. 8.

⁶

<http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/studies/download.do?language=en&file=42288>

⁷

<http://www.europarl.europa.eu/committees/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=74351>

⁸ OL C 158, 2012 6 5, p. 4.

⁹ OL L 304, 2010 11 20, p. 47.

¹⁰ „Kiekvienas Komisijos narys užtikrina, kad Komisijos narys ir atitinkamo Parlamento komiteto pirmininkas reguliariai ir tiesiogiai keistųsi informacija“.

- atsižvelgdamas į 2012 m. birželio 29 d. Euro zonos aukščiausiojo lygio susitikimo pareiškimą²,
 - atsižvelgdamas į 2005 m. vasario 22 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl 2003 m. Komisijos XXXIII ataskaitos apie konkurencijos politiką³, į 2006 m. balandžio 4 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl Komisijos 2004 metų konkurencijos politikos ataskaitos⁴, į 2007 m. birželio 19 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl 2005 m. konkurencijos politikos ataskaitos⁵, į 2009 m. kovo 10 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl 2006 ir 2007 m. konkurencijos politikos ataskaitų⁶, į 2010 m. kovo 9 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl 2008 m. konkurencijos politikos ataskaitos⁷ ir į 2011 m. sausio 20 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl 2009 m. konkurencijos politikos ataskaitos⁸ ir į 2012 m. vasario 2 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl metinės ES konkurencijos politikos ataskaitos⁹,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 15 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl ES valstybės pagalbos taisyklių, susijusių su visuotinės ekonominės svarbos paslaugomis, pertvarkos¹⁰,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto pranešimą ir Užimtumo ir socialinių reikalų, Vidaus rinkos ir vartotojų apsaugos komiteto bei Transporto ir turizmo komiteto nuomones (A7-0143/2013),
- A. kadangi atvirų rinkų ir vienodų sąlygų visuose sektoriuose principais grindžiama konkurencijos politika yra vadinamojo ES genetinio kodo dalis, taip pat vienas iš pamatinių Europos socialinės rinkos ekonomikos aspektų, priemonė, naudinga Europos vartotojams, siekiant užtikrinti sveiką socialiniu ir ekonominiu požiūriu vidaus rinką ir kovoti su kai kurių ekonominės veiklos vykdytojų piktnaudžiavimu, taip pat pagrindinis veiksnys siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą;
 - B. kadangi laisvo prekių, paslaugų, asmenų ir kapitalo judėjimo kliūčių pašalinimas yra ypač svarbi sąlyga siekiant augimo;
 - C. kadangi 2008 m. rudenį prasidėjus ekonomikos ir valstybės skolos krizei, o 2011 m. jai pagilėjus, prasidėjo ES ekonomikos nuosmukis;
 - D. kadangi į krizę Komisija reagavo, be kitų priemonių, patvirtindama specialias valstybės pagalbos taisykles ir panaudodama konkurencijos politiką kaip krizės valdymo priemonę; kadangi ši tvarka buvo ir tebėra numatyta kaip laikina;
 - E. kadangi konkurencijos politika yra labai svarbi siekiant reaguoti į krizę, remti strategijos „Europa 2020“ įgyvendinimą ir bendrąją rinką ir daryti pažangą siekiant bankų sąjungos, tikros ekonominės ir pinigų sąjungos, didesnės integracijos ir konvergencijos;

¹ „Per tris mėnesius nuo Parlamento rezoliucijos priėmimo dienos Komisija raštu teikia Parlamentui informaciją apie veiksmus, kurių buvo imtasi reaguojant į konkrečius Parlamento rezoliucijose pateikiamus prašymus, taip pat informuoja Parlamentą apie tuos atvejus, kai ji negalėjo laikytis Parlamento požiūrio.“

² http://consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/131359.pdf

³ OL C 304 E, 2005 12 1, p. 114.

⁴ OL C 293 E, 2006 12 2, p. 143.

⁵ OL C 146 E, 2008 6 12, p. 105.

⁶ OL C 87 E, 2010 4 1, p. 43.

⁷ OL C 349 E, 2010 12 22, p. 16.

⁸ OL C 136 E, 2012 5 11, p. 60.

⁹ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0031.

¹⁰ Priimti tekstai, P7_TA(2011)0494.

- F. kadangi protekcionizmas tik pagilintų ir užtęstų krizę ir griežtas konkurencijos taisyklių laikymasis yra būtinas norint atgaivinti Europos ekonomiką;
- G. kadangi metine konkurencijos politikos ataskaita reikėtų naudotis ne tik kaip Komisijos vykdomo praktinio konkurencijos politikos įgyvendinimo aprašymu, bet ir kaip priemone, padedančia didinti bendrą Europos Sąjungos konkurencingumą, plėtoti konkurenciją ir atverti rinkas naujiems dalyviams, taip plečiant ir stiprinant vidaus rinką;
- H. kadangi konkurencija ne visose valstybėse narėse veikia vienodai gerai;
- I. kadangi žemesnio konkurencijos lygio sektoriai dažniausiai būna tie, kurių ekonominis produktyvumas nepakankamai didelis;

Bendrosios pastabos

1. atkreipia dėmesį į Komisijos 2011 m. konkurencijos politikos ataskaitą; pažymi, kad į naują teminę struktūrą įtrauktos temos, kurias išskėlė Parlamentas, ir kad jomis remiantis galima aiškiai nustatyti prioritetus, tikslus ir veiksmus, kurių imtasi;
2. pažymi, kad konkurencijos politika yra vienas iš pagrindinių Europos socialinės rinkos ekonomikos aspektų; pabrėžia antimonopolinių taisyklių, valstybės pagalbos ir susijungimų kontrolės griežtinimo svarbą, siekiant užtikrinti ekonominį veiksmingumą, tinkamai veikiančią rinką ir socialinę pažangą; siekiant geresnės MVĮ ir trečiojo sektoriaus prieigos prie vidaus rinkos ir dalyvavimo joje, reikia aktyvios konkurencijos politikos, kad būtų pašalintos esamos kliūtys;
3. ragina suderinti ES konkurencijos politiką su visų kitų sričių ES politika, įskaitant sektorių reglamentavimą, siekiant užtikrinti, kad produktų ir paslaugų vidaus rinkos gerai veiktų piliečių, aplinkos ir įmonių požiūriu;
4. ragina Komisiją bendradarbiaujant su nacionalinėmis konkurencijos institucijomis nuodugniai išnagrinėti konkurencijos iškreipimus ir jų ekonominį poveikį; prašo Komisijos nustatyti galimus neproporcingus valstybių narių skirtumus šioje srityje, taip pat ir jų priežastis;
5. pabrėžia, kad įgyvendinant konkurencijos politiką platesne prasme turėtų būti ne stiprinamos jau įsitvirtinusios įmonės ir prekių bei paslaugų tiekėjai, bet siekiama svarbiausio tikslo – palengvinti naujų dalyvių patekimą į rinką ir naujų idėjų bei technologijų atsiradimą, taip kuo labiau didinant naudą Sąjungos piliečiams;
6. pažymi, kad specialios valstybės pagalbai krizės sąlygomis taikomos tvarkos išplėtimas buvo aplinkybių nulemtas sprendimas ir jis padėjo užkirsti kelią didesniam finansiniam ir ekonominiam nestabilumui, išvengti protekcionizmo ir nustatyti bankų restruktūrizavimo ir krizės sukeltų problemų sprendimo mechanizmą – visa tai yra itin naudinga programos šalyse, kurios susiduria su didelėmis problemomis;
7. tačiau reiškia susirūpinimą dėl to, kad, nors valstybės pagalbai krizės sąlygomis taikoma tvarka turėjo būti laikina, atrodo, kad ji tapo ne tokia jau laikina; atkreipia dėmesį į tai, kad Parlamentas trečiame iš eilės metiniame pranešime pabrėžė, kad reikia kuo greičiau nutraukti šias laikinas priemones; be to, apgailestauja, kad kai kuriais atvejais metodas nebuvo tinkamas, ir reikalauja, kad būtų atsižvelgta į ankstesnių intervencijos atvejų patirtį ir kad priemonės būtų atitinkamai pritaikytos;
8. laikosi nuomonės, kad valstybės pagalbą gaunantys bankai privalo savo verslo modelio taikymą sutelkti į gyvybingą savo veiklos dalį, sudaryti geresnes sąlygas gauti paskolas šeimoms ir įmonėms, sumažinti darbo užmokestį ir kuo labiau sumažinti poveikį pagalbos negaunantiems konkurentams ir ES mokesčių mokėtojams; ragina Komisiją atkreipti

dėmesį į aukšto lygio ekspertų grupės nuomonę dėl ES bankininkystės sektoriaus struktūros reformos;

9. pabrėžia, kad vykstanti bankininkystės sektoriaus konsolidacija faktiškai padidino kelių pagrindinių finansų įstaigų rinkos dalį, ir todėl ragina Komisiją toliau atidžiai stebėti šį sektorių, siekiant sustiprinti konkurenciją Europos bankininkystės rinkose;
10. primena 2012 m. birželio 29 d. Euro zonos aukščiausiojo lygio susitikimo pareiškimą; pritaria tam, kad būtina sustabdyti užburtą ratą tarp bankų ir vyriausybių ir skubiai išplėtoti jų įpareigojimus;
11. prašo Komisijos griežtai užtikrinti, kad būtų vykdomos antimonopolinės ir susijungimų kontrolės taisyklės, siekiant sukurti geriau reguliuojamas, skaidrias, atviras ir sąžiningai veikiančias finansų rinkas; palankiai vertina jos tyrimus ne biržos išvestinių finansinių priemonių rinkoje, visų pirma susijusius su kredito įsipareigojimų neįvykdymo apsikeitimo sandorių prekybos duomenimis ir paslaugomis, mokėjimų paslaugomis ir finansinės informacijos platinimu rinkoms;
12. ragina ES konkurencijos institucijas bendradarbiauti su kitomis jurisdikcijomis ir stebėti stambių finansinių subjektų ir oligopolijų, pavyzdžiui, kredito reitingų agentūrų, elgesį ir poveikį rinkai bei su finansų rinkomis susijusio kainų kintamumo atvejus ir teikti didžiausią prioritetą tariamo LIBOR, EURIBOR ir TIBOR palūkanų normų klastojimo tyrimams;
13. mano, kad minėti klausimai turėtų būti visapusiškai ištirti, taip pat tam, kad būtų galima nustatyti, ar buvo panaudotos visos ES priemonės siekiant užkirsti kelią tokiems atvejams; be to, ragina Komisiją ištirti tokių iškreipimų poveikį kainų raidai tokiose sektoriuose kaip hipotekos kreditai;

Tvaraus ekonomikos augimo, darbo vietų kūrimo ir konkurencingumo rėmimas

14. pripažįsta, kad konkurencijos politika yra esminė tolesnio bendrosios rinkos plėtojimo ir išsaugojimo priemonė ir pagrindinė našumo, veiksmingumo ir konkurencingumo pasaulyje varomoji jėga, kuri atlieka svarbų vaidmenį remiant sąžiningomis taisyklėmis grindžiamas ir atviras rinkas, patikimus viešuosius finansus ir siekiant strategijos „Europa 2020“ pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo tikslų;
15. pabrėžia, kad norint stiprinti bendrąją rinką, atgaivinti ekonomikos augimą, didinti Europos rinkos patrauklumą pasauliniu mastu, įgyvendinti skaitmeninę darbotvarkę ir skatinti mokslinius tyrimus ir inovacijas būtina didelė konkurencija, sveikas ekonominės veiklos vykdytojų pliuralizmas ir aktyvi pramonės politika; pažymi, kad visos antimonopolinės, valstybės pagalbos ir susijungimų kontrolės priemonės yra būtinos rinkos reguliavimui tobulinti, skaidrumui skatinti ir ekonomikai atgaivinti;
16. tikisi, kad Komisija užtikrins, jog konkurencijos politika būtų vykdoma veiksmingai, ir skatins naudoti ekologiškas technologijas ir išteklius; pažymi, kad naujos apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemos gairės turėtų padėti užkirsti kelią anglies dioksido nutekėjimui, išlaikyti kainų signalus ir kuo labiau sumažinti iškreipimus; mano, kad dabartinė maža taršos leidimų prekybos sistemos kaina nedaug prisideda prie klimatui žalos nedarančių technologijų skatinimo ir lėtina perėjimą prie mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos;
17. pritaria požiūriui, kad viešosios priemonės, priimtose siekiant paremti tęstinio sukčiavimo ir neteisėtus finansinės veiklos aukas vien dėl to, kad būtų išvengta tolesnės žalos ir būtų atkurtos jų teisės, neturėtų būti laikomos valstybės pagalba;

Visuotinės ekonominės svarbos paslaugos (VESP)

18. pažymi, kad Europos piliečiai pageidauja aukštos kokybės, visoje teritorijoje teikiamų ir prieinamų būtinų ir svarbių viešųjų paslaugų ir kad drauge turėtų būti didinama tų paslaugų teikėjų, nesvarbu, viešųjų ar privačiųjų, tarpusavio konkurencija ir jiems sudaromos vienodesnės sąlygos; pabrėžia, kad šiam tikslui pasiekti nepaprastai svarbu užtikrinti skirtingų teikėjų tarpusavio konkurenciją; pabrėžia, kad naujas visuotinės ekonominės svarbos paslaugų rėmimo dokumentų rinkinys šiuo atžvilgiu galėtų padėti sukurti paprastesnę, aiškesnę ir lankstesnę sistemą; pabrėžia, kad pagal SESV konkurencijos taisykles Komisijos pareiga yra užtikrinti už visuotinės ekonominės svarbos paslaugų teikimą skiriamų kompensacijų atitiktį ES valstybės pagalbos taisyklėms, siekiant išvengti žemos kokybės, tačiau brangių paslaugų visuomenei; išreiškia susirūpinimą dėl to, kad pernelyg daug paslaugų netaikomas konkurencijos institucijų patikrinimas;
19. ragina ES konkurencijos institucijas stebėti vaistų, sveikatos ir draudimo paslaugų rinkas (visų pirma generinių vaistų ir naujoviškų vaistų rinkas) ir nustatyti galimą netinkamą naudojimąsi patentų teisėmis ir diskriminuojamą elgesį; pažymi, kad nors sveikatos priežiūros sektoriaus ir socialinės apsaugos organizavimas visų pirma yra valstybių narių kompetencija, šios paslaugos turėtų būti kontroliuojamos, siekiant išlaikyti viešus finansus ir remti konkurencijos teisę ir ES piliečių teises;

Vartotojų gerovės didinimas. Pokyčiai sektoriuose

20. yra susirūpinęs, kad nuo 2007 m. vidurio žymiai kintant gamintojų kainoms labai išaugo maisto kainos, primena, kad vartotojų maisto kainos labai prisideda prie bendros infliacijos; pabrėžia, kad šalia naujos kolektyvinių derybų sistemos vertės grandinėje skatindamos konkurenciją turėtų veikti gamintojų organizacijos ir maisto kainų stebėsenos platforma; primygtinai ragina Komisiją kartu su nacionalinėmis konkurencijos institucijomis nuodugniai ištirti konkurenciją žemės ūkio pramonės sektoriuje paramos, skaidrumo ir vartotojų kainų raidos visose vertės grandinės dalyse aspektais; primena, kad nauda vartotojams, kuri gali būti gauta maisto sektoriuje, gali padidėti kelis kartus, jei būtų atliktos panašios konkurencijos reformos visuose ekonomikos sektoriuose;
21. pabrėžia, kad visuotinės ekonominės svarbos ir visuotinės socialinės svarbos paslaugos sudaro didelę visų valstybėse narėse teikiamų paslaugų dalį, vadinasi, pasirūpinus, kad visuotinės ekonominės svarbos ir visuotinės socialinės svarbos paslaugos taptų veiksmingesnės, būtų galima gauti daug naudos; pabrėžia, jog šiuo požiūriu būtina užtikrinti, kad pagal visuotinės ekonominės svarbos ir visuotinės socialinės svarbos paslaugas reglamentuojančias taisykles pirmenybė būtų teikiama vartotojų apsaugai;
22. pabrėžia didelį spekuliacijų maisto rinkose vaidmenį, nes jos yra pagrindinė kainų kintamumo priežastis; ragina Komisiją apsvarstyti šį klausimą 2012 m. konkurencijos politikos ataskaitoje ir imtis iniciatyvų siekiant išspręsti spekuliacijų maisto rinkose problemą;
23. ragina Komisiją atidžiau išnagrinėti naudingą gamintojų organizacijų ir kooperatinių bendrovių vaidmenį didinant smulkiųjų ūkininkų gerovę ir derybinę galią gamintojų grandies pramonės atžvilgiu;
24. laukia Europos konkurencijos tinklo (EKT) ataskaitos šia tema; atkreipia dėmesį į tai, kad grūdų ir pieno produktų sektoriuose atliekama daugiausia tyrimų antimonopolinėse bylose, ir skatina nacionalines konkurencijos institucijas suintensyvinti savo iniciatyvas šioje srityje; ragina Komisiją ištirti Europos cukraus sektorių, kuriame 2011 ir 2012 m. vyko ypač didelė kainų infliacija;
25. dar kartą primygtinai ragina Komisiją siekti visapusiškai įgyvendinti energijos vidaus rinkos teisės aktų rinkinį; ragina tose srityse, kuriose dar nėra visiškai sukurta atvira ir konkurencinga energijos bendroji rinka, aktyviai stebėti konkurenciją energijos rinkose,

ypač kai privatizuojant viešųjų paslaugų įmones susiformuoja monopolinių arba oligopolinių rinkų sistema;

26. ragina Komisiją atidžiai išnagrinėti pokyčius ES oro transporto krovinių ir skubių siuntų rinkoje; pažymi, kad Jungtinėse Amerikos Valstijose veikia tam tikros formos duopolija ir kad jos iš esmės pastaruosius 10 metų neleido Europos konkurentams patekti į rinką; daro išvadą, kad dėl tolesnių susijungimų sektoriuje varžytis liktų tik viena didelė Europos skubių siuntų ir logistikos bendrovė ir kad tai galėtų labai paveikti kainų konkurenciją vidaus rinkoje vartotojų naudai;
27. pabrėžia, kad JAV aviacijos rinkoje Europos bendrovėms nesudaromos vienodos sąlygos ir kad net ir šiuo metu yra akivaizdus disbalansas tarp ES ir JAV aviacijos rinkų, kadangi Europos krovinių oro transporto linijoms neleidžiama patekti į JAV vidaus rinką ir joms sunku varžytis nepalankiomis sąlygomis; pabrėžia, kad šis nevienodas patekimas į rinką iškreipia konkurenciją ir galiausiai kenkia Europos logistikos pramonei ir jos klientams;

Konkurencijos politikos teisėtumo ir veiksmingumo skatinimas

28. remia aktyvų Parlamento vaidmenį formuojant konkurencijos politiką, įskaitant bendrus teisėkūros įgaliojimus; mano, kad Komisija turi prisiimti visą atsakomybę ir imtis tolesnių veiksmų atsižvelgdama į Parlamento rezoliucijas; siekia sustiprinti vykstantį struktūrinį dialogą;
29. ragina Komisiją toliau veikti nešališkai ir objektyviai bei pasirengti konkurencijos procedūrų patobulinimams; gina procedūrines teises, įskaitant įmonių teisę susipažinti su Komisijos dokumentais prieš jų nagrinėjimą;
30. ragina Komisiją toliau skatinti sąžiningos konkurencijos kultūrą, t. y. nustatyti bendrus principus ir atitinkamus bendrovių veiksmus šioje srityje, ypač rodant didesnę susidomėjimą ir palankesnę požiūrį į tų nuostatų laikymąsi, kadangi tai turės lemiamą prevencinį poveikį, kuris atitinka visuomenės interesą;
31. prašo Komisiją apsvarstyti galimybę pasinaudoti alternatyvaus ginčų sprendimo sistema ir pagal įprastą teisėkūros procedūrą pateikti pasiūlymą, kuris jau seniai turėjo būti pateiktas, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas individualiems ir kolektyviniams privatiems ieškiniams dėl žalos, kurią patiria bendrovės ir vartotojai, kai pažeidžiami ES antimonopoliniai teisės aktai, teikti; mano, kad tokiu pasiūlymu turėtų būti skatinama konkurencija, o ne nepagrįstas bylinėjimasis, jis turėtų apimti nedidelę bei išsklaidytą žalą, užtikrinti visišką atitiktį ES skaidrumo taisyklėms ir tai, kad visos išimties taikant atleidimo nuo baudų procedūras būtų tinkamai ir konkrečiai pagrįstos, taip pat juo turėtų būti užtikrintas visiškas viešo vykdymo užtikrinimo nuoseklumas;
32. dar kartą nurodo ankstesnes 2012 m. vasario 2 d. Parlamento rezoliucijas dėl metinės ES konkurencijos politikos ataskaitos ir mintį dėl galimo Komisijos pasiūlymo dėl kolektyvinio žalos atlyginimo;
33. palankiai vertina bendradarbiavimą su Europos konkurencijos tinklu (EKT) ir nacionaliniais teismais siekiant užtikrinti konkurencijos politikos veiksmingumą ir suderinamumą visoje ES; remia veiksmingą EKT narių atsakomybės pasidalijimą, kadangi kai kurios rinkos dažniausiai veikia labiau nacionaliniu lygmeniu nei kitos dėl skirtingų teisinių, ekonominių ir kultūrinių sąlygų; prašo Komisijos skatinti konvergenciją ir bendradarbiavimo susitarimus su kitomis jurisdikcijomis, įskaitant nuostatas dėl keitimosi informacija per tyrimus tinkamomis sąlygomis;
34. žino, kad Komisijos darbo krūvis konkurencijos užtikrinimo srityje didelis ir vis didėja, todėl Komisijai reikia daugiau išteklių, visų pirma reikia skirti esamus išteklius, kad ji galėtų aktyviai ir veiksmingiau dirbti šiuo klausimu;

35. prašo Komisijos puoselėti konkurencijos kultūrą tiek ES, tiek tarptautiniu mastu;

Baudų nustatymo politika

36. rekomenduoja taikyti susitarimo procedūrą ir atitinkamais atvejais atgrasomąsias ir proporcingas baudas, vengiant neigiamų įtampą patiriančių įmonių išstūmimo iš rinkos ekonominių ir socialinių pasekmių;
37. pažymi, kad baudos neturėtų užkirsti kelio bendrovėms pareikalauti iš vadovaujančių asmenų ir darbuotojų viduje prisiišti atsakomybę arba atitinkamais atvejais iš valstybių narių spręsti baudžiamosios atsakomybės klausimus; ragina Komisiją apsvarstyti šiuos aspektus ir paskelbti atitinkamą pranešimą;
38. mano, kad taikant vienintelę antimonopolinę priemonę, pagal kurią numatomos baudos, ji gali būti nepakankama, ypač atsižvelgiant į tai, kad negalint atlikti mokėjimų gali būti prarasta darbo vietų, ir ragina rengti įvairesnes ir sudėtingesnes priemones, kurios apimtų tokius klausimus kaip individuali atsakomybė, skaidrumas ir įmonių atskaitomybė, trumpesnės procedūros, teisė į gynybą ir tinkamą procesą, priemones, kuriomis būtų užtikrinamas veiksmingas prašymų atleisti nuo baudų ar jas sumažinti tvarkymas (ypač siekiant pašalinti Jungtinėse Valstijose vykstančio atskleidimo proceso keliamus trikdžius), programas siekiant užtikrinti, kad įmonės laikytųsi teisės aktų, ir Europos standartų rengimą; pritaria skatinimo ir sankcijų metodui, kai baudos turi veiksmingą atgrasomąjį poveikį, o už taisyklių laikymąsi teikiamos paskatos;
39. dar kartą pažymi, kad baudų nustatymo metodas pateikiamas ne teisėkūros procedūra priimtoje priemonėje – 2006 m. baudų nustatymo gairėse, ir dar kartą primygtinai ragina Komisiją, remiantis teisėtumo principu, į Reglamentą (EB) Nr. 1/2003 įtraukti išsamų baudų apskaičiavimo pagrindą ir naujus baudų skyrimo principus;
40. pakartoja Parlamento raginimą bendrai persvarstyti Komisijos baudų nustatymo gaires, atsižvelgiant į šešerius praktinės patirties metus; mano, kad atliekant šį persvarstymą turėtų būti išnagrinėtas atitikties teisės aktams programų vaidmuo, konkrečiai nurodytos sąlygos, kuriomis patronuojančiosios bendrovės, kurios daro lemiamą įtaką patronuojamajai bendrovei, turėtų būti laikomos solidariai atsakingomis už jų patronuojamųjų bendrovių antimonopolinių taisyklių pažeidimus, ir apsvarstyti atleidimo nuo baudų ar jų sumažinimo, pakartotinio pažeidimo, apyvartos viršutinės ribos ir viešųjų ir privačiųjų įsipareigojimų sąveikos problemas;
41. pakartoja, kad išaugo prašymų sumažinti baudas dėl neišgalėjimo jų sumokėti skaičius, ypač iš vieną produktą gaminančių įmonių ir MVĮ; pakartoja, jog siekiant neleisti įmonėms žlugti, kaip alternatyva baudų sumažinimui galėtų būti apsvarstyta atidėtų mokėjimų ir (arba) mokėjimų dalimis sistema;
42. palankiai vertina tai, kad Komisija atsižvelgė į specifinius vieną produktą gaminančių įmonių poreikius savo sprendime (2012 m. kovo 28 d. COMP/39452);

Su konkrečiais sektoriais susiję aspektai

43. ragina Komisiją ir valstybes nares toliau daryti pažangą siekiant baigti formuoti bendrąją transporto rinką kartu užtikrinant atvirą ir teisingą konkurenciją transporto, pašto ir turizmo sektoriuose ir atsižvelgiant į kitų Sąjungos politikos sričių tikslus, pvz., į tinkamą transporto ir judumo paslaugų teikimą, politikos tikslus viešųjų paslaugų, socialinių standartų, saugos ir aplinkos apsaugos srityse, taip pat į ES tikslus išmetamo CO₂ kiekio mažinimo ir priklausomybės nuo naftos srityse; palankiai vertina pranešimą dėl II bendrosios rinkos akto, kuriuo siekiama pagaliau sukurti Bendrą Europos dangų ir toliau atverti geležinkelių rinką bei sukurti bendrą geležinkelių erdvę;

44. yra įsitikinęs, kad Komisija turėtų toliau stiprinti konkurencijos politikos ir transporto politikos sąsajas, kad būtų pagerintas Europos transporto sektoriaus konkurencingumas;
45. ragina Komisiją iniciatyviau skatinti konkurencijos taisyklių konvergenciją per tarptautines derybas siekiant užtikrinti ES ir trečiosioms šalims vienodas sąlygas transporto sektoriuje;
46. pabrėžia, kad svarbu vienodai vystyti Europos transporto erdvę ir šalinti valstybių narių transporto infrastruktūrų ir sistemų išsivystymo spragas, kad būtų išties suformuota bendra Europos rinka ir užtikrinta sąžininga konkurencija transporto srityje;
47. atkreipia dėmesį į mokesčių skirtumų poveikį skirtingų rūšių transporto konkurencijai ir įvairiarūšiam vežimui ir ragina Komisiją pateikti skirtingų rūšių transporto mokesčių ir skirtingų PVM sistemų apžvalgą;
48. pabrėžia, kad norint užtikrinti laisvą ir sąžiningą konkurenciją Europos lygmeniu turi būti pašalintos fizinės, techninės ir reguliavimo kliūtys tarp valstybių narių, pirmiausia kuriant sąveikius ir veiksmingus transeuropinius tinklus;
49. iš esmės teigiamai vertina Komisijos komunikatą dėl visų rūšių transporto keleivių teisių, tačiau pabrėžia, kad kiekvienos rūšies transportas natūraliai kitoks ir kad pagal Komisijos pasiūlymą – nors ir garantuojamos esamos keleivių teisės – taip pat turi būti užtikrintas proporcingas ir lankstus požiūris, kuriuo remiantis būtų pripažinti įvairių rūšių transporto skirtumai;
50. ragina susijusias institucijas atsižvelgiant į ES ir JAV oro transporto susitarimą aktyviau bendradarbiauti stengiantis parengti suderinamus reguliavimo principus, kurie būtų taikomi oro transporto bendrovių aljansų konkurencijos klausimams spręsti, ir aktyviai ieškoti būdų, kaip pagrindiniai aljansai galėtų aktyviai konkuruoti transatlantinėje rinkoje;
51. ragina Komisiją ir valstybes nares pagreitinti teisės aktų dėl Bendro Europos dangaus įgyvendinimą siekiant, kad kainodaros paslaugos taptų skaidresnės, taip palengvinant konkurencijos taisyklių laikymosi stebėjimą ir užtikrinant maksimalų konkurencingumą ir saugumą Europos mazge, ir tęsti savo darbą siekiant skatinti konkurencingumą Europos oro uostuose, kad būtų užtikrinta ekonominė nauda ir nauda keleiviams;
52. ragina Komisiją pateikti įrodymais grįstų atvejų, kai oro bendrovės yra palankesnėje padėtyje, palyginti su kitais paslaugų teikėjais dėl joms sudarytų specialių sąlygų, arba kai tvirtinama, kad jos piktnaudžiauja dominuojančia padėtimi tam tikruose oro uostuose, ypač taikydamos vieno bagažo vieneto taisyklę ir kitus rankinio bagažo apribojimus, apžvalgą;
53. mano, kad komercinė veikla yra labai svarbus oro uostų pajamų šaltinis ir kad pagal tokią agresyvią praktiką gali būti piktnaudžiaujama dominuojančia vežėjo padėtimi;
54. ragina Komisiją stiprinti prekybos tarpsniais, jų naudojimo ir paskirstymo Europos oro uostuose stebėseną, kad būtų užtikrinta sąžininga konkurencija, taip pat regioninio susisiekimo visoje Europoje apsauga;
55. ragina Komisiją stebėti priemones, darančias įtaką pigiems oro vežėjams, siekiant užtikrinti, kad jos nebūtų nesąžiningos konkurencijos priemonės;
56. ragina Komisiją persvarstant ES gaires, susijusias su valstybės pagalba aviacijai ir oro uostams, užtikrinti, kad nebūtų iškraipoma konkurencija, ir visiems rinkos dalyviams būtų nustatytos vienodos sąlygos;
57. pažymi, kad pažanga, padaryta liberalizuojant Europos geležinkelių sektorių, ribota ir kad

esant tokiai padėčiai geležinkelių padėtis kitų rūšių transporto atžvilgiu nepalanki, ypač turint mintyje klausimus, susijusius su sektoriaus konkurencingumu visoje Europoje;

58. ragina Komisiją baigti įgyvendinti bendrą Europos geležinkelių erdvę užtikrinant, kad būtų parengtos tinkamos sąlygos siekiant atverti sektorių laisvai ir sąžiningai konkurencijai, be kita ko, taikant priemones, kuriomis sudaromos galimybės veiksmingoms ir pažangioms geležinkelio bendrovėms vykdyti visapusišką veiklą, užtikrinant aišką infrastruktūros valdytojų ir geležinkelių bendrovių atskyrimą, steigiant stiprias nacionalines reguliavimo tarnybas ir suderinant personalo tarnybos nuostatus; ragina Komisiją rengiantis atverti keleivinio geležinkelių transporto vidaus rinką atsižvelgti į skirtingus nacionalinių geležinkelių bendrovių veiklos modelius ir pateikti specialius pasiūlymus siekiant nutraukti netiesioginius konkurencijos apribojimus, kuriuos lemia nenuoseklios saugos, sąveikumo ir autorizacijos nuostatos;
59. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad geležinkelių transporto sektorius būtų atvertas sąžiningai konkurencijai, taip pat užtikrinti geresnę paslaugų kokybę nekeliant pavojaus viešųjų paslaugų teikimui;
60. pabrėžia, kad tolesnis ES krovinių vežimo kelių transportu rinkos atvėrimas gali būti priimtinas tik visose valstybėse narėse užtikrinus vienodas sąlygas transporto bendrovėms, taip pat socialinės sritys teisės aktų ir mobiliųjų darbuotojų darbo sąlygų apsaugą;
61. pabrėžia būtinybę vengti nesąžiningos konkurencijos liberalizuotame kelių transporto sektoriuje užtikrinant, kad būtų tinkamai taikomos socialinės, saugos ir aplinkos apsaugos taisyklės, ypatingą dėmesį kreipiant į šios rinkos atvėrimą kabotažui ir į dumpingo veiklą;
62. ragina Komisiją bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis pateikti konkrečius pasiūlymus, kuriais siekiama pašalinti didelius valstybių narių tarpusavio skirtumus, susijusius su baudomis už didelius Bendrijos teisės kelių transporto srityje pažeidimus, ir taip pašalinti šiuos konkurencijos iškraipymus;
63. ragina valstybes nares įgyvendinti trečiąją Pašto direktyvą; ragina Komisiją atidžiai įvertinti socialines pašto rinkos ir įpareigojimo teikti universalias paslaugas šioje srityje, įskaitant universaliųjų paslaugų finansavimą, liberalizavimo pasekmes ir apie jas pranešti;
64. atsižvelgdamas į Lisabonos sutartį, naują konsoliduotą kompetenciją ir turizmo ekonominį potencialą ES, ragina Komisiją skatinti iniciatyvų turizmo bendrovių bendradarbiavimą ir imtis reikalingų priemonių siekiant užtikrinti pasaulinį geriausių ES turizmo vietų konkurencingumą; ragina Komisiją pagreitinti pasiūlymo dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl turizmo paslaugų paketų procedūras siekiant užtikrinti tinkamą konkurenciją ir neabejotinai laisvą Europos turizmo sektoriaus rinką;
65. mano, kad taikant valstybės pagalbos teisės aktus turėtų būti prisidedama prie strategijos „ES 2020“ tikslų įgyvendinimo, ypač sudarant sąlygas investuoti į realiąją ekonomiką ir skatinant didesnę išteklių sutelkimą į mokslinius tyrimus, inovacijas ir tvarų vystymąsi;
66. atkreipia dėmesį į tai, kad Europos elektroninių mokėjimų rinka vis dar susiskaldžiusi tiek tarpvalstybiniu, tiek nacionaliniu lygmenimis; skatina imtis priemonių ir vykdymo užtikrinimo priemonių, reikalingų užtikrinti, kad būtų sukurta atviresnė, skaidresnė, inovatyvesnė ir konkurencingesnė bendroji mokėjimų rinka, kuri visiems vartotojams suteiktų pasirinkimą ir pranašumą, susijusių su mokėjimu kortele, internetu ir mobiliuoju mokėjimu, įskaitant mokėjimą mobiliuoju telefonu, sąveikumu, išlaidomis ir perkeliamumu; dėl to ragina Komisiją įvertinti būdus pritraukti naujų dalyvių į Europos mokėjimų kortele, internetu ir mobiliuoju telefonu rinką ir drauge apsaugoti būsimas technologines inovacijas šiame sektoriuje; mano, kad būtina sugriežtinti daugiašalių

tarpbankinių mokesčių (angl. MIF) priežiūrą ir pritaria II bendrosios rinkos akte išdėstytiems pasiūlymams, susijusiems su Mokėjimo paslaugų direktyvos persvarstymu ir teisėkūros iniciatyva dėl daugiašalių tarpbankinių mokesčių;

67. pritaria Komisijos ketinimui toliau atidžiai stebėti finansų rinkų skaidrumą, tačiau mano, kad reikalingos papildomos pastangos siekiant užtikrinti, kad būtų laiku teikiama patikima aukštos kokybės informacija, ypač apie išvestinių finansinių priemonių rinkas;
68. mano, kad įmonių konkurencija turėtų vykti tokiu pagrindu, kuriuo tinkamai užtikrinamos vartotojų teisės, ir kad kolektyvinė žalos atlyginimo sistema ir alternatyvaus ginčų sprendimo sistema – tai esminės priemonės šiam tikslui pasiekti;
69. mano, kad Komisija paprastai vertina tik piktnaudžiavimą įmonės padėtimi rinkoje; mano, kad siekiant išvengti kartelinių susitarimų sudarymo rizikos, kai kuriose rinkose to neužtenka; prašo Komisijos išnagrinėti, kaip kuo labiau sumažinti kartelių susidarymo riziką ir kuo labiau padidinti konkurenciją; ragina Komisiją pateikti aiškias ir skaidrias konkurencijos politikos gaires, kuriose būtų atsižvelgiama į šiuos principus;
70. ragina Komisiją siekti visapusiškai įgyvendinti energijos vidaus rinkos teisės aktų rinkinį, atsižvelgiant į tai, kad atvira ir konkurencinga bendroji rinka energijos sektoriuje dar nevisiškai sukurta; ragina Komisiją aktyviai stebėti konkurenciją energijos rinkose, ypač kai privatizuojant viešąsias paslaugų įmones atsiranda monopolinės arba oligopolinės rinkos;
71. pažymi, kad dėl to, jog nėra veiksmingos teisinės žalos atlyginimo dėl konkurencijos teisės aktų pažeidimų sistemos, nukenčia vartotojai ir kad baudos už šių taisyklių pažeidimus mokamos tik į valstybių narių biudžetus;
72. ragina Komisiją užtikrinti sąžiningą gamintojų ir platintojų derybinių galių pusiausvyrą ir kartu pabrėžia:
 - kovos su diskriminuojamąja praktika platinimo internetu srityje, vadovaujantis reglamentu dėl vertikaliųjų apribojimų bendrosios išimties (Komisijos reglamentas (ES) Nr. 330/2010 dėl Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 101 straipsnio 3 dalies taikymo vertikaliųjų susitarimų ir suderintų veiksmų rūšims) svarbą siekiant užtikrinti platintojams galimybę naudoti naujoviškus platinimo metodus, pvz., interneto platformas, ir pasiekti daugiau ir įvairesnių vartotojų;
 - prekybininkų svarbą naujų variklinių transporto priemonių prekybos rinkose, kai 2013 m. gegužės 31 d. nustos galioti Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1400/2002; prašo Komisijos pabrėžti poreikį išplėtoti gamintojų ir prekybininkų gero elgesio principus, taikytinus vertikaliuosiuose variklinių transporto priemonių sektoriaus susitarimuose, ypač dėl investicijų apsaugos po sutarties nutraukimo ir dėl galimybės perduoti verslą kitam to paties prekės ženklo tinklo nariui, siekiant skatinti skaidrumą komerciniuose ir sutartiniuose šalių santykiuose;
73. todėl teigiamai vertina suinteresuotųjų maisto tiekimo grandinės subjektų pastangas susitarti dėl gerosios patirties principų taikymo verslo įmonių tarpusavio santykiams ir dėl įgyvendinimo priemonių laisvos ir sąžiningos konkurencijos klausimu; ragina Komisiją toliau būti įsipareigojusiai stebėti, kaip įgyvendinami šie principai, taip darys ir Parlamentas per savo kasmetines apskritojo stalo diskusijas mažmeninės prekybos klausimais (angl. Retail Roundtable);
74. pripažįsta, kad frančizė yra tinkamas būdas nepriklausomiems mažmeniniams prekybininkams išsilaikyti labai konkurencingoje aplinkoje; ragina Komisiją stebėti frančizės turėtojų ir jos gavėjų santykių raidą, užtikrinti tinkamą jų derybinių galių pusiausvyrą ir prireikus pateikti pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų;

75. mano, kad palaikydama santykius su Parlamentu ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu Komisija taip pat turėtų geriau struktūruoti savo bendradarbiavimą su vartotojų organizacijomis ir kad šie ryšiai turėtų būti laikomi svarbiu konkurencijos taisyklių priežiūros aspektu; dėl šios priežasties Komisijos Konkurencijos GD ir minėtų organizacijų dialogas turėtų būti skatinamas ir sustiprintas;
76. palankiai vertina valstybės pagalbos politiką, kuri padėjo stabilizuoti finansų sistemą, kai buvo taikoma bankams; ragina Komisiją įtraukti valstybei priklausančius ilgalaikių investicijų bankus, įskaitant Europos investicijų banką, į bendrosios rinkos veikimo vertinimą;
77. mano, kad žiniasklaidos nuosavybė ir valdymas turėtų būti skaidrūs ir nekoncentruoti; ragina Komisiją įvertinti, kaip galiojančios konkurencijos taisyklės siejamos su augančia komercinės žiniasklaidos koncentracija valstybėse narėse; taip pat ragina Komisiją taikyti konkurencijos taisykles ir įsikišti, kai žiniasklaidos koncentracija pernelyg didelė ir kai gresia pavojus žiniasklaidos pliuralizmui; ragina parengti taisykles, kuriomis būtų užtikrinama, kad interesų konfliktai būtų nustatomi ir sprendžiami tinkamai;
78. ragina Komisiją geriau suderinti konkurencijos politiką su strategijos „ES 2020 m.“ užimtumo tikslais, kad būtų geriau remiamos pagrindinės darbo vietų kūrėjos – MVĮ;
79. ragina Komisiją metinėse ataskaitose nurodyti konkretų konkurencijos politikos poveikį užimtumo ir socialiniams klausimams;
80. nurodo, kad konkurencingumas ES bus pasiektas inovacijomis ir aukštos kvalifikacijos darbuotojų darbu, drauge nemažinant darbo užmokesčio ir (arba) pensijų, skatinant aukštus socialinius standartus visose jos valstybėse narėse ir didinant vidaus paklausą; todėl ragina valstybes nares daugiau investuoti į švietimą, profesinį mokymą, mokslinius tyrimus ir technologinę plėtrą;
81. ragina valstybes nares vykdyti aktyvią ir integracinę darbo rinkos politiką, kad būtų sustiprintas Europos Sąjungos ekonomikos konkurencingumas ir darbo ieškantiems asmenims užtikrintas saugios, tvarios ir kokybiškos darbo vietos;
82. pritaria Komisijos požiūriui dėl visuotinės VESP apibrėžties, nes ji taikant darbuotojų integracijos ir (arba) reintegracijos į darbo rinką priemonės priskiriamos prie piliečiams labai svarbių paslaugų;
83. ragina Komisiją iš anksto skirti dėmesio būsimų su restruktūrizuojamų ir privatizuojamų įmonių darbuotojais susijusių situacijų vertinimui ir primena, kad per privatizavimo procesą nacionalinėms vyriausybėms ir Komisijai svarbiausias turi būti su užimtumu susijęs komponentas;
84. ragina Komisiją tęsti valstybės pagalbos taisyklių įgyvendinimo stebėseną, kadangi krizės šalutinis poveikis vis dar jaučiamas; pabrėžia būtinybę valstybėse narėse išsaugoti visuotinės svarbos paslaugas;
85. ragina Komisiją kasmet Parlamentui ir toliau pranešti apie konkurencijos politikos taikymo pokyčius ir poveikį.

o

o o

86. paveda pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai ir nacionalinėms konkurencijos institucijoms (NKI).